~~сега изново да ся нарежда граммарика по~~
~~разнообразнята и несъчетанията фонетика~~

а-та ся измѣнявала и измѣнява ся отъ а или я, отъ я, на е, а отъ е — на и, на пр. агне, ягне, егне (Копривщица и др.), азъ язъ, езъ, я, е. (Цѣпина, Ахъчелеби) айде, яйде, ейде, иде (Стара Загора и др.) какъ бы ся сгодило по фонетическото начало това разнообразие и то за буквята а, само като говоримъ, която е една отъ най-малко измѣняванитѣ и трайни гласове?

Въ случай на съкращение, както всѣка гласна, като дойде подиръ друга или ~~подиръ~~ прѣди друга гласна отпуща ся и не ся изговаря; това го правятъ нѣкои за хатъръ на сричкытѣ въ стихосложението; но не излиза всѣкога благогласно, а вѣщий писатель трѣбва да внимава и за възможното благогласие въ писменный языкъ — въ пѣснитѣ и въ живый изговоръ, кога ся случатъ двѣ гласны една до друга, ~~зад~~ (а было или друга коя да е) въ случай на нужда за съкращение, ако е подобогласна съвсѣмъ ся отпуща, като авраамъ — аврамъ, кака Ана как'ана, ако ли ся разногласны въ случай на съкращение не ся отпуща първата гласна нито ся отсича и невъвърля втората, а ся прѣдстолвава и скратява ся, изговаряна като полугласна и съставя съ прѣдната буквя единъ слогъ (вторага произнасяна полугласно или като й (съ кратка) на пр. дѣдо-адамъ, баба-адамица, като дѣдо-йванъ, баба-йлена. Гласътъ